

naturlig Overeensstemmelse Sted imellem enhver Tidsalvers Straffelove, fordi disse ere et Udtryk for det Trin i Udvikling og i Civilisation, hvorpaa Landene staae. Ved denne Bemærkning sigter jeg til, at vi saavidt muligt bør søge at bringe vor Straffelov i Samklang med Nabolandenes Straffelove. Jeg tillod mig allerede sidst at nævne, at Sverrig ved den Straffelov, der traadte i Kraft den 1ste Januar d. A., ganske har afflaffet de revsende Straffe baade for voksne Personer og for Børn; men det er ikke alene i Sverrig, man har gjort dette Fremstridt, det Samme er Tilfældet i Preussen. Allerede i 1851 er i den preussiske Straffelov Riis og Rottingslag, som tidligere fandt Sted, aldeles afflaffet, og det Samme er Tilfældet med flere andre tydske Lovgivninger. Det forekommer mig, at Afflaffelsen af de revsende Straffe ogsaa for Børn er vel motiveret; thi medens man i tidligere Dage troede, at man igjennem ydre mekanisk Bødd og Tvang skulde virke paa Individernes sædelige Bevidsstthed, er man nu endog ved Opdragelsesmetoden ganske kommen bort fra denne Grundfætning. I alt Fald forekommer det mig, at man hellere bør henvise Revselsen til Hjemmet, til Familien, istedetfor at udøve den offentlig, hvilket, som jeg allerede oftere har bemærket, kan udøve en skadelig Indflydelse paa Børnets Fremtid.

Rampmann: Jeg kan ikke tiltræde den ærede sibste Talers Mening om, at det er hensigtsmæssigt at afflaffe Straffen med Riis og Rottingslag for Børn og unge Menneffer; jeg troer tværtimod, at dette for Menneffer i den unge Alder er en overmaade hensigtsmæssig Straf. — Spørgsmaalet om Dødsstraffen skal jeg for mit Vedkommende ikke for Tiden omtale, idet jeg kan henholde mig til, hvad jeg derom har sagt under Sagens første Behandling, hvormod jeg skal tillade mig med et Par Ord at motivere de tvende Endringsforslag, der af mig i Forening med 2 andre ærede Medlemmer af dette Thing ere stillede under Nr. 20 og 23. De Herrer ville see, at Forslaget under Nr. 20, der er stillet til Lovudkastets § 22, knytter sig til Bestemmelserne om den Mellemfrist, der herefter skal gives med

Hensyn til Vand- og Brødstraffens Execution, forsaavidt denne Straf er dicteret for flere Gange 5 Dage. De Herrer ville erindre, at den almindelige Frist, naar Vand- og Brødstraffen gaaer ud over 5 Dage, efter den nuværende Lovgivning er 5 Dage, men den er i Lovudkastet foreslaaet bethdelig forkortet, saaledes at der, naar Straffetiden er 2 eller flere Gange 5 Dage, gives 2 Dages Mellemfrist efter den 5te og den 10de, 3 Dages Mellemfrist efter den 15de og den 20de, og 4 Dages Mellemfrist efter den 25de Dag. Jeg betvivler ikke, at denne Regel i Almindelighed vil kunne passe, og at Straffen paa denne Maade vil kunne blive udsønt uden at udsætte den Domsfældtes Helbred for Fare; men jeg mener dog, at der kan findes Individier, der paa den ene Side have en Helbredstilstand, som er af den Bestaaffenhed, at de i Almindelighed ville kunne udstaae Vand- og Brødstraffen, medens det dog vil være betænkeligt for dem at underkastes Straffen i længere Tid med saa kort Mellemfrist, og for hvem det paa den anden Side vilde være noget haardt, hvis det skulde formenes dem at udstaae Vand- og Brødstraf, idet de i saa Tilfælde vilde være at hense i Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 4 Gange saa lang Tid. Vort Forslag gaaer nu ud paa, at Mellemfristerne, naar Straffetiden er 3 eller flere Gange 5 Dage, efter den Domsfældtes Begjæring, hvis Rægen finder, at dertil er Grund, kunne forlænges indtil 5 Dage, en Bestemmelse, der, som jeg vil haabe, ogsaa staaer i god Overeensstemmelse med den, der findes i Lovudkastet, at de almindelige Mellemfrister efter den Domsfældtes Ønske, og naar Rægen finder, at hans Sundhed ikke derved udsættes for Fare, kunne forkortes. — Forslaget under Nr. 23 vedrører Lovudkastets Bestemmelser om Dødens Affsoning. Vi ere enige i, at der bør gjøres en Forandring i de hidtil gjældende Regler for Dødens Affsoning, navnlig saaledes, at de ikke blive at affone med Fængsel paa Vand og Brød, men med Fængsel af den mildeste Art, nemlig simpelt Fængsel. Fremdeles ere vi enige i, at en saadan Affsoning bør indtræde, uden at det bliver nødvendigt, at Døderne søges indbrøve hos Vedkommende ved Execution, hvorefter der saaledes ikke bliver